

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Květoslavy Paloncycové a soudců JUDr. Renáty Zimové a JUDr. Ivana Slivky ve věci žalobkyně **ČEPS, a.s.**, se sídlem Praha 10, Elektrárenská 774/2, IČO 25702556, zastoupené Mgr. et Mgr. Janem Kořánem, advokátem se sídlem kanceláře Praha 1, Opletalova 1015/55, proti žalované **OTE, a.s.**, se sídlem Praha 8 – Karlín, Sokolovská 192/79, IČO 26463318, zastoupené Mgr. Zdeňkem Labským, advokátem se sídlem kanceláře Praha 3 – Vinohrady, Milešovská 2137/12, o peněžité plnění, k odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 4. května 2016, č.j. 27C 143/2016-100,

t a k t o :

Usnesení soudu I. stupně se **zrušuje** a věc se **vrať**í tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í

Shora citovaným usnesením soud I. stupně řízení o zaplacení specifikované částky s příslušenstvím podle § 104 odst. 1 o.s.ř. zastavil s tím, že věc nespadá do pravomoci soudů a rozhodl, že podle § 104 odst. 1 o.s.ř. po právní moci usnesení věc postoupí Energetickému regulačnímu úřadu, neboť jde o spor týkající se podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů podle § 52 odst. 1 zák.č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů.

Usnesení napadla žalobkyně včasným odvoláním ve kterém obsáhlým rozbořem ustanovení § 52 odst. 1 zák.č. 165/2012 Sb. vyjádřila nesouhlas se závěrem soudu I. stupně s tím, že se nedomáhá plnění podle tohoto zákona, ale z titulu bezdůvodného obohacení, a její nárok nespadá do rozhodovací pravomoci správního orgánu, ale od pravomoci soudu. Navrhla změnu usnesení tak, že se řízení nezastavuje.

Žalovaná navrhla potvrzení usnesení jako věcně správného s obsáhlým rozbořem ustanovení procesního předpisu upravujícího pravomoc soudu a podrobným rozbořem zákonné úpravy obsažené v zák.č. 165/2012 Sb. i energetického zákona a správního řádu.

Odvolací soud v mezích podaného odvolání přezkoumal napadené usnesení včetně řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a o.s.ř.), a shledal, že nemá podmínky pro potvrzení usnesení ani pro jeho změnu.

Napadené usnesení je nepřezkoumatelné pro naprostý nedostatek důvodů.

Dle ust. § 169 odst. 2 o.s.ř. nemusí odůvodnění obsahovat usnesení, kterým se zcela vyhovuje návrhu na předběžné opatření, návrhu na zajištění důkazu, návrhu na zajištění předmětu důkazního prostředku ve věcech týkajících se práv z duševního vlastnictví nebo jinému návrhu, jemuž nikdo neodporoval, nebo usnesení, které se týká vedení řízení, anebo usnesení podle § 104a. Odůvodnění nemusí obsahovat rovněž usnesení, kterým bylo rozhodnuto nikoli ve věci samé, připouští-li to povaha této věci a je-li z obsahu spisu zřejmé, na základě jakých skutečností bylo rozhodnuto.

Z díkce citovaného ustanovení je evidentní, že žádný z tam uvedených případů na rozhodování o zastavení řízení pro nedostatek pravomoci soudu nedopadá. Ovšem i v případě, že by tomu tak bylo, nelze přehlížet závěry Ústavního soudu (viz Pl. ÚS 1/03), dle kterých odůvodnění soudního rozhodnutí dokládá, že soud účastníky vyslechl a náležitě se jejich návrhy a přednesy zabýval. Účastník má nejen právo vědět, jak soud rozhodl, ale také z jakých důvodů. Odůvodnění soudního rozhodnutí umožňuje účastníkům řízení, aby proti němu mohli účinně brojit opravnými prostředky, a soudu dovoluje, aby je v opravném řízení vůbec mohl přezkoumat. Je proto zcela vyloučena možnost neodůvodňovat usnesení, proti nimž je přípustný opravný prostředek, resp. další prostředky nápravy. Taková usnesení musí být odůvodněna vždy, neboť jinak je ten, do jehož právní sféry bylo usnesením zasazeno, zbaven efektivní možnosti využití opravného prostředku, a soudu je jím znemožněna přezkumná činnost.

Jakkoli výroky napadeného usnesení obsahují odkazy na zákonná ustanovení a závěry, které soud I. stupně přijal, bez uvedení úvah, které k takovým závěrům vedly, jeho rozhodnutí přezkoumat nelze, o čemž ostatně svědčí obsáhlost odvolacích argumentů i námitek druhé strany sporu, které však pro nedostatek odůvodnění není s čím konfrontovat.

Z důvodů shora uvedených odvolacímu soudu nezbylo, než dle ust. § 219a odst. 1 písm. b/ o.s.ř. napadené usnesení zrušit a dle ust. § 221 odst. 1 písm. a/ o.s.ř. věc vrátit soudu I. stupně k dalšímu řízení, ve kterém ten bude dbát, aby své případné příští rozhodnutí o otázce pravomoci náležitě zdůvodnil ve smyslu ust. § 167 odst. 2 a § 157 odst. 2 o.s.ř.

P o u ě n í : Přípustnost dovolání proti tomuto usnesení podle § 237 až § 238a o.s.ř. je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Praze dne 21. září 2016

JUDr. Květoslava Palonciová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Rejentová